

Anul al XIX-lea, Nr. 482

24 mai 2026

Duminica a 7-a după Paști
-a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic-

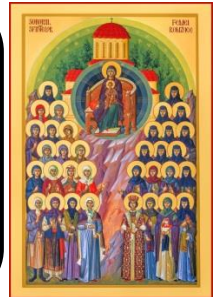
**Parohia Vovidenia
Galați**

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

**2026 - „Anul omagial al
pastorației familiei
creștine“ și „Anul
comemorativ al sfințelor
femei din calendar
(mironosițe, mucenițe,
monahii, soții și mame)“**

„În zilele acelea, Pavel hotărâse să treacă pe apă pe lângă Efes, ca să nu i se întâmple să întârzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi cu putință, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii. Și, trimitând din Milet la Efes, a chemat la sine pe preoții Bisericii. Și când ei au venit la el, le-a zis: Luați aminte de voi înșivă și de toată turma întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Căci eu știu aceasta că, după plecarea mea, vor intra între voi lupi îngrozitori, care nu vor cruța turma. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați grăind învățături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei. Drept aceea, privegheați, aducându-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat, noaptea și ziua, să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi. Și acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, cel ce poate să vă zidească și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți. Argint, aur, sau haină n-am poftit de la nimeni; voi înșivă știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine. Toate vi le-am arătat, căci ostenindu-vă astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit este a da decât a lua. Și, după ce a spus acestea, plecându-și genunchii, s-a rugat împreună cu ei toți“.

(Fapte 20, 16-18; 28-36)

Tensiunea sfântă a așteptării Mângâietorului

„Viața liturgică a Bisericii Ortodoxe nu se reduce la o simplă repetiție de acte rituale și formule mecanice, ci, privită potrivit, ea este o icoană vie a iconomiei dumnezeiești în istorie. Toate rânduielile sacre, mai ales cele ale Sfintei Liturghii, au menirea, după cum ne învață Sfântul Nicolae Cabasila, de „a ne duce cu gândul la lucrarea mântuitoare a lui Hristos, pentru ca priveliștea ei fiind în fața ochilor noștri, să ne sfințească sufletele și astfel să devenim vrednici de primirea Sfintelor Daruri“ (Tâlcuirea Dumnezeieștii Liturghii, I, trad. pr. prof. Ene Braniște, EIBMBOR, 1997, p. 11).

Între slăvitul praznic al Învierii Domnului și Duminica cea Mare a Pogorârii Duhului Sfânt, spectrul liturgic trece printr-o tainică și profundă mutație. Chiar dacă ne aflăm în cea mai luminoasă perioadă a anului bisericesc, în mod paradoxal, în cele cincizeci de zile ale Penticostarului, două texte de căpătâi în care este invocat și preaslăvit Duhul Sfânt dispar din rugăciunea de zi cu zi și din cadrul Sfintei Liturghii: nu mai rostim rugăciunea „Împărate ceresc“ și nu mai auzim solemnul imn euharistic „Am văzut Lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc“.

Această suspendare temporară nu reprezintă o simplă regulă tipiconală, ci un profund act pedagogic. Omisiunea celor două texte, care sunt parte și din slujba praznicului Pogorârii Duhului Sfânt, are menirea de a ne transpune duhovnicește în starea de așteptare, de tensiune, în care se aflau Sfinții Apostoli în zilele de după Înălțarea Domnului la cer. Biserica ne retrage temporar aceste cuvinte nu pentru a ne sărăci credința, ci pentru a ne cultiva un dor sfânt, o sete profundă a inimii care să ne facă conștienți de dependența noastră de Mângâietorul, trimis nouă după făgăduință.

Pentru a înțelege greutatea acestei tensiuni, trebuie să privim la frumusețea celor două imnuri. „Împărate ceresc“, poarta de intrare a minții și inimii noastre în orice rugăciune și lucrare sfântă, este o invocare directă, caldă și plină de nădejde a Duhului Sfânt. Atunci când Îl numim „Mângâietor“, „Duhul Adevărului“, Cel ce pretutindena este și pe toate le plinește, nu facem o simplă

înșiruire de titluri teologice, ci Îi recunoaștem prezența Sa vitală pentru lume. Imnul „Am văzut Lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc“ devine, în prelungirea acestei chemări, strigătul de biruință al celui care s-a împărtășit din cele făgăduite. Dacă în primele veacuri acest tropar era cântat cu emoție de neofiti după primirea Sfântului Botez, astăzi el răsună la fiecare Liturghie, după împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului. Prin el, adunarea credincioșilor aduce mulțumire Sfintei Treimi pentru întreaga operă de mântuire - o bucurie curată a omului care s-a unit cu Dumnezeu și care simte că, în sfârșit, a ajuns Acasă.

Astfel, o simplă observație liturgică poate deveni o căutare interioară. În aceste zile dintre Înălțarea Domnului și Rusalii, suntem invitați să lăsăm inclusiv aceste omisiuni rituale să sape adânc în rutina vieții și să scuture praful obișnuinței. Atunci când observăm că aceste imnuri dragi lipsesc, să permitem acestei absențe pedagogice să aprindă în foisorul inimii un dor după Duhul Sfânt. Acumulând această tensiune sfântă, vom face ca focul Mângâietorului să nu găsească o casă rece, ci un suflet gata să fie aprins și înnoit“.

(Diac. Eduard Murariu, Ziarul Lumina, 22 Mai 2026)

Cuvânt de învățătură la Duminica a VII-a după Paști

Duminica a VII-a după Paști este dedicată Sfinților Părinți de la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea. Evanghelia care se citește în această zi (Ioan 17, 1-13) conține prima parte din **Rugăciunea Arhierescă** a lui Iisus Hristos, rostită înaintea Patimilor Sale.

Semnificațiile fundamentale ale textului evanghelic

- **Slava Fiului și a Tatălui:** Hristos cere preaslăvirea Sa pentru ca, la rândul Său, să Îl slăvească pe Tatăl prin jertfa Crucii.
- **Definiția vieții veșnice:** Viața veșnică este cunoașterea singurului Dumnezeu adevărat și a lui Iisus Hristos Pe Care L-a trimis.
- **Rugăciunea pentru ucenici:** Mântuitorul nu se roagă pentru lume, ci pentru ucenicii Săi, ca aceștia să fie ocrotiți.
- **Unitatea deplină:** Cererea centrală este ca ucenicii (și întreaga Biserică) să fie „una“, după modelul unirii dintre Tatăl și Fiul.
- **Păstrarea în adevăr:** Hristos îi lasă în lume, dar cere Tatălui să îi păzească de cel rău și să îi sfințească prin adevăr.

Legătura cu Sfinții Părinți de la Niceea

Biserica a rânduit această Evangheliie acum deoarece Sfinții Părinți de la Primul Sinod Ecumenic (anul 325) au apărut exact adevărurile din această rugăciune. Ei au formulat primele articole din Crez, afirmând că Fiul este „de o ființă cu Tatăl“ și au păstrat astfel **unitatea și adevărul** Bisericii în fața ereziei lui Arie.

Provocările în familie sunt cele mai dificile, deoarece acolo ne arătăm exact așa cum suntem, fără măști. Rugăciunea Arhierescă și modelul Sfinților Părinți ne oferă instrumente spirituale foarte concrete pentru a readuce pacea în casă.

Iată 5 atitudini practice pentru a gestiona tensiunile din familie:

- **Oprește reacția de moment (Păstrarea păcii):** Când apare o provocare sau un ton ridicat, aplică tăcerea preț de câteva secunde. Hristos a primit palme și jigniri fără să răspundă cu aceeași monedă; nu lăsa mânia să dicteze replica.

- **Fă tu primul pas, chiar dacă ai dreptate (Modelul Unității):** În familie, victoria într-o ceartă înseamnă adesea pierderea comuniunii. Renunță la mândria de a avea ultimul cuvânt și propune o reconciliere de dragul păcii în casă.

- **Ascultă durerea din spatele reproșurilor (Principiul Sinodal):** De multe ori, crizele de nervi ale partenerului sau ale copiilor ascund oboseală, frică sau neîmplinire. Nu te bloca în cuvintele lor grele, ci întreabă-te: „Cu ce pot să ajut cu adevărat acum?“

- **Creează un spațiu de siguranță (Ocrotirea celor dragi):** Mântuitorul i-a păzit pe ai Săi pentru ca niciunul să nu piardă nădejdea. Casa ta trebuie să fie locul unde membrii familiei se simt iubiți și acceptați, nu judecați sau criticați permanent.

- **Roagă-te nominal pentru cel care te provoacă (Rugăciunea de mijlocire):** Când simți că nu mai ai răbdare cu un membru al familiei, oprește-te și roagă-te scurt pentru el: „Doamne, ajută-l, oferă-i pace și dă-mi mie răbdare să îl înțeleg“. Rugăciunea schimbă în primul rând inima ta.

(Preot Pelin Gabriel-Ioan)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB014416617381000; Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați

Preot Pelin Gabriel-Ioan: **0 7 5 2 7 2 3 4 5 2**

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro